

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante IS

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nē pileolus pileolū penultī, correpta syllā. Ho-
ra. in Epist. Vt cū pileolo soleas pūiua tribulis
Hag aut oīm dictionū primū syllabā q̄ntitas
his dignosci versū poterit. Pila ferūt ad bella
viri: barbāq; recidūt. Pila terit pil⁹: pila torten-
da terunt. Pila taberna: pila sit parietis. est pila
lud⁹. Carne pylus: pylos vrbs: sic pile⁹ p̄se ga-
lerus. Pylon cum y græco & vnico l: propriū
fuit viri Troiani nomen.

Pileolum. Require in dictione pila.

Pileolus. Ibidem.

Pileus. Ibidem.

Pilo. Ibidem.

Pylos. Ibidem.

Pilus. Require ibidem

Pindo dis facit i p̄o pindi. i supi. pinfū. Pinfo sis
tertiū piug. est: & facit i p̄o pifui. in supi. pifū.
Perfi. sary. ij. O lane a tergo: quē nulla ciconia
pifit. a pifui supi. sit nomē y bale pistor. a pin-
fu aut supio a pindo format y bale pinfor idē
fēas qd pistor: teste Ser. sup li. i. gnei. A q̄ item
supino venit pinfo fas primū piug. y bū. Var-
ro. rer. rusti. li. i. Promendū diē: vt in pistrino
pinfet: ac torreat. id est tunda vel frangatur.

Pinguedo. Regre in dictione pingue.

Pingue. pinguedo. pinguitudo in vno fēato ac-
cipi p̄nt. Esti Serui⁹ dicat pinguedo & pinguitu-
do latina nō sūt. Virg. geor. ij. Impēdūt curas
dēso distēdere pingui. Fēst⁹ in dic. archilla. Ar-
billa (inq̄) aruina est: q̄ pinguedo est corporis
Hiero. in Genesi. Det tibi dē de rore celi: & de
pinguedie terre: abūdantiā vini & olei. nā sicut
albedo dī & albitudo: grauedo & grauitudo.
dulcedo & dulcitus (vt in ipsis dictōib; vidi-
mus) ita nihil dīe est piguedo dicat an pingui-
tudo. Dedīat etiā adiectiue piguis pigue. Vir.
Pinguiaq; in verub; torrebim⁹ extra columnis.

Pinguitudo. Require in dictione pingue.

Pinfo. Require in dictione pindo

Pinfor. Require ibidem.

Pinum. Regre in dictione pinus.

Pinus cū i latino arbor nota: ita mas. q̄ fē. gñis
est: restū Diome. & Donato: & tā quarta de-
clī. q̄ secūda declinari potest: teste Prisci. Pinum
vrbs est Dacig: teste Ptolemo

Piperi. Require in dictione piper

Piper hui⁹ ris cū i lati. neu. gñis ē. Perfi. Rugosū
q̄ piper. Hora. ser. xiiij. Pri⁹ et iueni piper albū
cū sale nigro. Cōperi⁹ etiā & piperi indeclin.
Herodianus. Gūmi & piperi barbara sūt: q̄re a
pyr q̄ ignis nō descēdit vt cū Catho. sōniauit
Vgu. q̄ etiā addit mas. gñe piper declinari pos-
se: arbuscula est Indica: teste Pli. li. xij. nat. hist.

Pyramis. Require in dic. pyram⁹

Pyra rae vrbs. Require in dictione pierus

Pyra lignorum. Require ibidē.

Pyram⁹ cū y græco & vnico r scribit⁹: pprium
fuit adulescētis nomē pulcerrimi. de q̄ Oui. li.
Meta. iij. Pyram⁹ & Tisbe iuuenū pulcherri-
mus alter. Est & eodē noīe fluuius Cilicig: teste
Prole. Pyramis hui⁹ dis cū y græco & vnico r
scribit⁹. Fuerūt aut Pyramides in ægypto situ-
atū ex q̄dratū lapidib; admirādē fastigiatē vl-
tra oēm excellitātē q̄ manu fieri posset: vt dixit
Soli. in collectaneis. Et regū pecuniā: vt scrip-
sit Pli. li. xxxvi. nat. hist. Occisa erat stultaq; osi-
tatio: & sub eis sepulti reges fuere. Luca. li. viij
Nō mihi pyramidū tumulus auulsus amasias
Pirata cū i latino & vnico r scribit⁹. neq; ab eo q̄
est pyrrhus: q̄ piraticā exercuit deriuat: vt Gal-
parinus tradidit: neq; ex pyr q̄ est ignis & ratis
cōponit⁹: q̄ si ignē portet in rate: vt cū Catho.
Vgu. sōniauit: sed a p̄po qd est trāleo: pira-
ta descēdit q̄. f. ex trāuerso sit ac nauē piratæ
viderēt: in eā trāseūdo mare ipetū faciētes illā
dep̄dabant. Vñ pirata græce: latine prædo dī.
At y o Tortel. ppriū dixit fuisse latrōis nomē
q̄ prim⁹ mare infestare latrocinijs cōepit: a quo
postea oēs similes piratæ cognominati sunt

Pirene. Require in dictione Pierus

Pyrene. Ibidem

Pyrenæū. Ibidem

Piræus. Ibidem

Pyraeus. Ibidem

Pyrgi. Require in dictione Pyrgus

Pyrgus cū y græco scribit⁹ & alueolū dī: fē est a
bula aleatoria: q̄ & alijs noīb; fritillus et simū
appellat⁹. Pyrgi eadē scrip. p̄falis tm nu. opidū
est Tuscig: teste Prole. cui⁹ meminit Virg. di-
cens. Et pyrgi veteres: intempēstæq; grauicæ.
Pyrgi a nostris turres interpretantur

Pyro. Require in dictione Pierus.

Pyrois. Require Ibidem.

Pirous. Ibidem.

Pyrrha. Ibidem.

Pyrrho. Ibidem

Pyrrhus. Ibidem

Pirum fructus. Require ibidem

Pir⁹ arbor. Ibidem

Pirus vir. Ibidem

P ante IS

Pisa hui⁹ pisæ cū i lati. & vnico r scribit⁹: oppidū
est achadig: teste Pli. li. vi. nat. hist. Pisæ p̄falis
tm nu. ciuitas est Tuscig: teste Prole. de q̄ Luca.
li. ij. Hinc tyberina vado frāgētes æquora pisæ
Pisa fē. & pisum neutri. gen⁹ est legumētū: qd
neu. gñis Vgu. nō dicit esse compertum.

Piscat⁹ hui⁹ piscat⁹ vel piscati: q̄rta & secūda de-
clina. declinari pōt: teste Nonio: qui & Turpi-
liū refert scripsisse i Demetrio. Ante hac suffla-
būt Aquilo: aut Auster: inopia tm erat piscati.
Et Pōponius ait in piscatorib; Quid habes in
syrpiculis Calue: omne piscatū genus

Piscosus & pisculētus in vno fēato dici p̄t: teste
Noni. Cato. v. originū de flumio Ibero loq̄ns.
Magn⁹ ingratq; pulcher ac pisculēt⁹. Oui. Fast.
ij. Et ppe piscosus lapidoli crathidis amnes.

Pisculentus. Require in dictione piscosus
 Pisce. Regre in dictione pisa
 Pistor. Require i dic. pindo
 Pistrilla. Require in dictione pistrinum
 Pistrina. Require ibidem
 Pistrinu neut. & pistrina. fce. gñe: teste sup Adel
 phos Teretij Donato veteres prulerit. & for
 mat p diminutione pistrilla: testibz Diome. &
 Prif. At y'o Donat' nō a pistrino: sed a pistrina
 pistrillā fieri vult. Ait em: veteres absolute pi
 strinam dicebāt scemi. genere. Nam (vt pgi)
 pistrino pistrilla non cōuenit.
 Pistris. Regre in diction pistris.
 Pistris hui' pistris cum i lat. vtrobiz scribit.
 Pistris est: quē alas cētū vocāt. de q Virg. Im
 mani corpe pistris. Rufus Festus in Araro. Ce
 dit apex summa: q lux pistrice corruscat. Pistris
 item y'bale nomē fce. gñis est. Pistris hui' tris:
 cū i latino vtrobiz: genus est nauis. de q Vir.
 Velocē Mnesthe' agit acri remige pistrin
 Pism. Regre in dictione pisa.
 Pithagora. Require in dictione pithagoras.
 Pythagoras & pythagora in recto: teste Quin.
 prouulerūt: propriū fuit philosophi nomē: &
 scribitur cum y greco & th aspirato.
 Pithecula cū i latino & th aspirato: sequēte e & c
 exili scribit: est a Tortel. cū y greco & a in se
 cunda syllaba scribi pēcipiāt: insula est in mari
 Tyrrheno: teste Prole. in qua pitheculae plalis
 tū nūme. opidum est. De quo Oui. lib. Meta.
 xiiij. Steriliq: locatas: colle pitheculas.
 Pitheculae. Require in dictione pithecula.

P ante LA

Placeta nō venit a placeo ces: vt cū Catho. som
 nauit Vgu. sed ab actō greco πλάκων
 τ & format: teste Var. de ling. lat. Mar. Cū mit
 tis turdū: vt mihi quadrūue placētā. Hora. in
 episto. Pane ego iam mellitis potiore placētis.
 Placeo places facit in ptō placui & placitus sum:
 testibz Seruio sup li. viij. aenei. & Prif. & corri
 pta la syllabā. Placo placas la syllabā pducit.
 Oui. Fastor. i. Mox ego cur quauis aliorū nū
 mina placēt. Idē lib. Meta. viij. Cēpta placent
 & stat sententia tradere mecum
 Placo. Require in dictione placeo.
 Planctus & plangor in vno scato dici pōt. Sta. li.
 Thæb. xij. Et furtum claro plangore fatent
 Plangor. Require in dictione planctus.
 Platan' cū i exili mas. & fce. gñis apud antiquos
 fuit: vt Caper testat et Proby: & tā qñe q seun
 dae dedi. est: dicēte in Culice Virgi. Nā primū
 prona surgebāt valle patētes. Aereæ platan'
 inter q's impia lotos. Idē in geor. Et sterilis pla
 rani malos gessere valētes: arbor olim in Italia
 fuit: ex alieno tñ petita orbe: vt scripsit Plini'.
 Platea locus vocat latus & spatiosus: & pducit

mediā syl. quā etiā qñq: corripit Hora. in epī
 sto. Puræ sūt plateæ. Platea itē opidū est Cæli
 beria: dicēte Mar. Hic pigri colim' labore dul
 ci Boterdū: plateāq: cæltiberis. Hæc sunt noia
 crassiora. Plateæ plu. tñ nu. cū æ diph. in me
 dia & vltima syl. vrbs est Boetia: testibz Pro. et
 Lactan. grāmatico. de q meminit Papini' lib.
 Thæb. viij. dicēs. Nūciat excubijsvigiles assis
 se plateas. Plateæ itē eadē laturā: insula est in
 mari Lybico ex opposito ad Cyrenē: teste He
 rodoto lib. histo. iij.

Plateæ. Regre in dictione platea.

Plaudeo. Regre in dictione plaudo.

Plaudo dis tertia. & plodo dis: testibz Diome. &
 Acrone sup artē poeti. Horatij dici pōt: gnetiā
 & secūda iug. plaudeo plaudes. Mar. Plaudē
 re nec cano plaudere: nec glaphyro. Hierony. i
 Ecclesiaco. ca. xij. Caput suū mouebit: & plau
 debit manum

Plaustrum & plostrum dici potest: teste Priscia.

P ante LE

Plebes. Require in dictione plebs

Plæbs vt tradit Apule. cū æ diph. scribit. Nā a
 πλάσσω: qd apud grecos in vsu nō est: nisi
 in cōpositōe. vt diplasion: polyplasion: plura
 litatēq: fecit deriuat. A q vt primā diphthōgi
 vocalē assūpsit. Prif. aut absq: diph. scribendū
 innuit. Ait em: ante duas psonātes finales diph
 thongū repiri nō posse: ante duplicē posse: vt
 fæx: faux. Finales intelligas: q. f. in eadē finit
 syllaba cū ipsa vocali. alioqn nō staret regula.
 Nā mæstus: vændo: palæstra cū æ diph. scribi
 tur: est diphthongū ipum gemina psonās vel
 terna sequat. Declinat etiā hæc plæbs hui' plæ
 bes: teste Prif. Luca. lib. iij. Nescit plebes ieiuna
 timere. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres: nec plæ
 bes pane potitur. Stati' lib. Thæ. iij. At partē
 ex alia Cadmi Mauortia plebes. Salust. li. hist.
 i. Plebei tribuniciam potestatem.

Plecto plectis facit in ptō plexi: teste Prif. in supi.
 plectū: teste eodē tractatu de participio. alij di
 cunt: qd facit in ptō plexui. in supi. plexū. vnde
 Hiero. in li. Iudiciū. c. xvi. ait. Si septē crines ca
 pitis mei licio plexueris. & clare hūc circūliga
 tum terræ fixeris infirmus ero.

Pleiades stellæ septē fuerūt Pleiones filia: a qua
 etiā sic cognōiata sunt: q & vergiliae dicuntur.
 Plautus. Nec vesperugo: nec vergiliae occidūt.
 Oui. Fasto. iij. Pleiades incipiūt humeros rele
 uare paternos. qñq: sit tetralillaba d ctio. Pro
 pertius. Non hæc pleiades faciūt: nec aquosus
 orion. Nonunq: abijcimus ei: & dicim' plades
 vt est etiam apud Stauū li. filuarū. i. Nec patēr
 Aegeas hiemes pladiumq: niuosum. Sydus et
 olenijs dignū petijisse sub astris

P ante LI